

[Undervisningsministeren]

dag. Jeg havde hellere set, at man havde fær-digbehandlet forslaget i finansudvalget, såle-des at vi havde fået en afklaring på dette spørgsmål, og således at Statens Uddannel-sesstøtte havde haft tid til at forberede disse ting, som selvsagt skal forberedes, for at de kan træde i kraft pr. 1. august.

Blot en enkelt bemærkning til hr. Palle Simonsen, der var inde på, at vi for et år siden diskuterede EFG-godtgørelsen. Det er korrekt, og derfor er dette forslag heller ikke det, vi dengang diskuterede, nemlig en løn-kompensation. Det, der er tale om, er en trangsbestemt ydelse. Jeg husker nogle parti-ers mere positive tilkendegivelser om sådan-ne ydelser på daværende tidspunkt.

Christophersen (V):

Ministeren må ikke forlade debatten med den opfattelse, at jeg har sagt, hun var stæ-dig. Jeg kunne godt på andre måder have karakteriseret ministeren, det vil jeg ikke gøre, jeg vil ikke komme i strid med folketin-gets forretningsorden eller andres opfattelser af, hvad man kan eller bør. Jeg har ikke sagt, at ministeren er stædig. Jeg har sagt, at mini-steren ved at fremsætte forslaget på den måde, hun gør, afskærer en lang række partier fra at få reel indflydelse på, hvordan tingene skal udformes. Vi hørte et indlæg fra hr. Jens Møller, som jo gav stærkt udtryk for, at kristeligt folkeparti gerne ville deltage i en forbedring – bare ikke den forbedring, ministe-ren gerne ville have. Man ønskede den tilret-telagt på en anden måde. Vi hørte et indlæg fra hr. Alfred Hansen, som også gav udtryk for, at man godt ville bruge penge på disse formål – men bare ikke på den måde, mini-steren ønskede det. Der er også i vores parti et ønske om at forbedre nogle af de forhold, der eksisterer i dag. Men hverken vi eller hr. Jens Møllers parti eller hr. Alfred Hansens parti kan jo komme til, for i finansudvalget har vi kun én ting at tage stilling til, nemlig ministerens aktstykke, som hun har lavet sammen med det radikale venstre for syv måneder siden. Det kunne i øvrigt have væ-ret fremlagt for lang, lang tid siden. Det er jo en udløber, så vidt jeg har forstået, af den aftale, som socialdemokratiet og de radikale traf engang i vinter. Vi er afskåret fra at få indflydelse på disse ting, vi kan sige ja, eller vi kan sige nej, men vi kan ikke stille æn-

dringsforslag, der kan ikke blive udvalgsar-bejde, der kan ikke komme deputationer. Er det virkelig en rimelig måde at lovgive på? Selvfølgelig er det ikke det.

Hertil siger ministeren: der har jo været flere eksempler på netop noget sådant. Jeg vil da godt høre, hvad det er for nogle ek-semples. Jeg kender ingen eksempler på noget sådant, når en minister er kommet op i folketingets finansudvalg og har fremlagt et aktstykke og der så er et stort antal medlem-mer, der har foreslået ministeren i stedet for at komme med et lovforslag. Hvornår er det sidst sket, at en minister så har sagt: jeg op-retholder det aktstykke? Det almindelige har da været, at man er kommet med et lovfors-lag. Jeg ville være glad for, hvis jeg kunne få belyst ministerens udtalelse med nogle eksempler.

Jeg vil blot sige til hr. Niels Helveg Peter-sen, ligesom hr. Palle Simonsen sagde, at det er ikke os, der er kommet for sent, det er ministeren selv, der er kommet for sent. Mi-nisteren kunne være kommet for lang tid siden med sit lovforslag. Men selv om hun først kom med et lovforslag nu, så kunne det da sagtens gennemføres. Jeg kan huske for et par år siden, da vi havde en tilsvarende sag, hvor den daværende miljøminister kom med et forslag om et tilskud til miljøinvesteringer. Han kom med det, fem dage inden folketin-get tog på sommerferie. Et stort antal med-lemmer af finansudvalget bad ham om at komme mød et lovforslag. Han kom med det, og det blev færdigt på den dag, hvor folke-tinget tog hjem.

Det skal også være et svar til hr. Steen Folke. Jeg bruger min tid til meget andet end kortspil, men det er da rigtigt, at man kan lære mange ting af kortspil; man kan f.eks. lære at anlægge en realistisk vurdering af, hvad det er, der foregår. Det synes jeg ikke hr. Steen Folke kan. Det kunne være, hr. Ste-en Folke skulle spille mere kort og drive mindre politik. Jeg synes, det er helt urime-ligt at tale om forhalingsmanøvrer og tale om, at vi blot ønsker på denne måde at sabo-tere tingene. Det ønsker vi ikke, vi ønsker at få en rimelig parlamentarisk behandling af sagen, og vi vil også godt være med til at drøfte forbedringer, men det er altså det, mi-nisteren ikke har noget ønske om.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):